Pilátus 2.

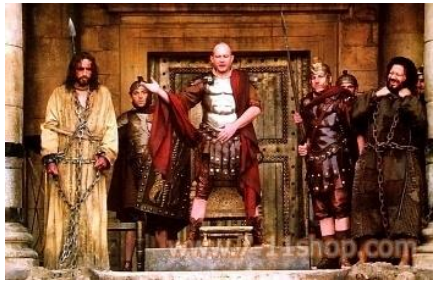

"Te mondod, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyságot tegyek az igazságról... "(Jn 18,37)

A nagytanács halálra ítélte Jézust, de az ítéletet végrehajtani csak a római helytartó hozzájárulásával lehetett. Viszik tehát Jézust pénteken reggel Pilátushoz. Pilátus, Tiberius császár veje, Kr. u. 26-36-ig Szíria tartomány prokurátora volt. A Jézus elleni politikai vád: királynak vallja magát.

A jó hír: noha Pilátus pogány, hivatalból ellenség, és Jézus mindent tud róla, mégis minden előítélet nélkül, szeretettel beszél vele. Tisztázzák, hogy ő valóban király, de országa nem e világból való, s miközben Jézus beszél, mintegy meghívja őt Isten országába. Csodálatos, kivételes alkalom ez Pilátus életében, ami soha többé nem ismétlődött meg.

A rossz hír: a helytartó nem engedett ennek a meghívásnak. Pedig Jézus nagyon rokonszenves volt neki, több kísérletet tett, hogy megmentse őt a kivégzéstől. Érezte szavainak és egész személyiségének igazságát, de nem merte vállalni a mellette való nyílt döntés következményeit. Mert mi történik, ha emiatt feljelentik őt Rómában, és kegyvesztett lesz? Elhitte, hogy lelki értelemben Jézus király, de jobban félt a császár esetleges haragjától, mint hogy meghódolt volna ez előtt a Király előtt. Pedig aki Jézus hű alattvalója lesz, annak ő nemcsak új rendet és rendelkezéseket ad, hanem olyan védelmet is, amilyet sehol másutt nem élvezhet az ember. Így azonban végül is „kiszolgáltatta őt nekik, hogy megfeszítsék". S hét év múlva Tiberius császár száműzetésre ítélte Pilátust visszaélései miatt, s ott halt meg nyomorultul. Mi lett volna, ha Jézus miatt kapja ezt a sorsot?!

A Jézus melletti döntésnek vannak következményei. De boldog ember az, aki ezeket vállalja, mert mérhetetlenül többet kap, mint amit esetleg elveszít.

Mit teszek Jézussal: megkoronázom vagy megfeszítem?

Misszió osztály

Pilátus 2.

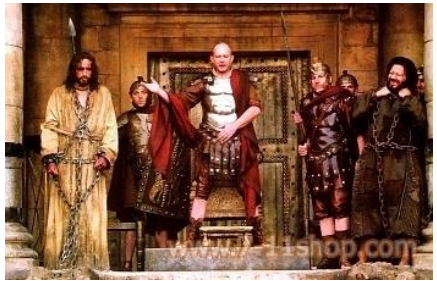

"Te mondod, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyságot tegyek az igazságról... "(Jn 18,37)

A nagytanács halálra ítélte Jézust, de az ítéletet végrehajtani csak a római helytartó hozzájárulásával lehetett. Viszik tehát Jézust pénteken reggel Pilátushoz. Pilátus, Tiberius császár veje, Kr. u. 26-36-ig Szíria tartomány prokurátora volt. A Jézus elleni politikai vád: királynak vallja magát.

A jó hír: noha Pilátus pogány, hivatalból ellenség, és Jézus mindent tud róla, mégis minden előítélet nélkül, szeretettel beszél vele. Tisztázzák, hogy ő valóban király, de országa nem e világból való, s miközben Jézus beszél, mintegy meghívja őt Isten országába. Csodálatos, kivételes alkalom ez Pilátus életében, ami soha többé nem ismétlődött meg.

A rossz hír: a helytartó nem engedett ennek a meghívásnak. Pedig Jézus nagyon rokonszenves volt neki, több kísérletet tett, hogy megmentse őt a kivégzéstől. Érezte szavainak és egész személyiségének igazságát, de nem merte vállalni a mellette való nyílt döntés következményeit. Mert mi történik, ha emiatt feljelentik őt Rómában, és kegyvesztett lesz? Elhitte, hogy lelki értelemben Jézus király, de jobban félt a császár esetleges haragjától, mint hogy meghódolt volna ez előtt a Király előtt. Pedig aki Jézus hű alattvalója lesz, annak ő nemcsak új rendet és rendelkezéseket ad, hanem olyan védelmet is, amilyet sehol másutt nem élvezhet az ember. Így azonban végül is „kiszolgáltatta őt nekik, hogy megfeszítsék". S hét év múlva Tiberius császár száműzetésre ítélte Pilátust visszaélései miatt, s ott halt meg nyomorultul. Mi lett volna, ha Jézus miatt kapja ezt a sorsot?!

A Jézus melletti döntésnek vannak következményei. De boldog ember az, aki ezeket vállalja, mert mérhetetlenül többet kap, mint amit esetleg elveszít.

Mit teszek Jézussal: megkoronázom vagy megfeszítem?

Misszió osztály